

בש"פ 4235/18 - מדינת ישראל נגד פלונית

בבית המשפט העליון

בש"פ 4235/18

כבוד השופטת ד' ברק-ארז

לפני:

מדינת ישראל

המבקשת:

נ ג ד

פלונית

המשיבה:

בקשה (שנייה) להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

כ"א בסיון התשע"ח (4.6.2018)

תאריך הישיבה:

עו"ד ארז בן-ארויה

בשם המבקשת:

עו"ד נאיל זחאלקה

בשם המשיבה:

החלטה

1. בפני בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 להארכת מעצר שנייה של המשיבה בתשעים ימים החל מיום 12.6.2018 או עד למתן פסק דין בת"פ 34689-06-17 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

רקע והליכי המעצר עד כה

2. פרטיה של הפרשה הקשה שבה מעורבת המשיבה הובאו בהחלטות קודמות של בית משפט זה (ראו: בש"פ

עמוד 1

1696/18 מדינת ישראל נ' פלוני (19.3.2018); בש"פ 2243/18 פלוני נ' מדינת ישראל (24.4.2018)). בקליפת אגוז ייאמר כי המשיבה היא הנאשמת הנוספת בכתב אישום שבו מיוחסת עבירת רצח לידיד קרוב שעמו התגוררה (להלן: הנאשם העיקרי). על-פי הנטען בכתב האישום, הנאשם העיקרי רצח באמצעות גרזן את שכנו, שעמו היו שריו בסכסוך. לאחר מכן, הוא גרר את הגופה לדירת המגורים שלו והחליט לבתרה חלקים. כאשר הגיעה המשיבה לדירה וראתה את הגופה היא החליטה לסייע לנאשם העיקרי, כך נטען, בהעלמת הגופה. במסגרת זאת היא רכשה ציוד, כגון צבע הנדרש לצורך העלמת כתמי הדם, וכן סייעה לנאשם העיקרי בקבורה של חלקים מהגופה. בגין המעשים המתוארים בכתב האישום יוחסו לנאשם העיקרי עבירות של רצח לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), השמדת ראיה לפי סעיף 242 לחוק ושיבוש הליכי משפט לפי סעיף 244 לחוק. למשיבה מיוחסות עבירות של סיוע לאחר מעשה לפי סעיף 260(א) בצירוף 261(1) לחוק, השמדת ראיה לפי סעיף 242 לחוק ושיבוש הליכי משפט לפי סעיף 244 לחוק.

3. המשיבה, כמו גם הנאשם העיקרי, נעצרו עד תום ההליכים, כך שהם שוהים בשלב זה במעצר מזה כשנה. משפטם החל להתנהל והוא מצוי כעת בשלב ההוכחות. עד כה התקיימו ארבעה דיוני הוכחות, ובהתאם לאמור בבקשה להארכת המעצר קבועים במסגרת תקופת ההארכה המבוקשת שני מועדים נוספים.

4. בראשית הליך המעצר הוגש בעניינה של המשיבה תסקיר מטעם שירות המבחן אשר בו נבחנה חלופת מעצר בבית הוריה. שירות המבחן המליץ שלא לשחרר את המשיבה לחלופת המעצר האמורה, וזאת לנוכח מורכבות הקשר בינה לבין הוריה וחוסר יכולתם לפקח עליה באופן שיבטיח את שלומה הרגשי והגופני. כמו כן, בהמלצת שירות המבחן הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית בעניינה של המשיבה, שבה צוין כי היא כשירה לעמוד לדין ואחראית למעשיה, אך זקוקה להמשך טיפול שאותו היא תוכל לקבל בכל מסגרת בה תימצא.

5. בסוף חודש ינואר 2018 הגישה המשיבה בקשה לעיון חוזר בהחלטה לעצרה עד תום ההליכים. בעקבות זאת הוגש בעניינה תסקיר משלים שבו חזר שירות המבחן וחיווה דעתו כי אין ביכולתם של הורי המשיבה לתפקד באופן סמכותי ומציב גבולות עבורה, כנדרש ממפקחים. כמו כן שירות המבחן התרשם כי אין בחלופת מעצר כדי להפחית את הסיכון לשיבוש הליכי משפט. יתר על כן, שירות המבחן התרשם כי שחרור המשיבה לחלופת מעצר עלול לחשוף אותה לסיכון להתנהגות בעלת אופי פוגע כלפי עצמה. על כן, חזר שירות המבחן על המלצתו שלא לשחרר את המשיבה ממעצר. ביום 1.3.2018 דחה בית המשפט המחוזי את בקשת המשיבה לעיון חוזר, וערר שהוגש על החלטתו נדחה על ידי השופט נ' הנדל (בש"פ 2243/18 הנזכר לעיל). בהחלטתו קבע השופט הנדל כי "שירות המבחן הביע עמדה נחרצת יותר ביחס לחלופה שהוצעה, וכאמור בית המשפט המחוזי קבע כי ישנה מסוכנות של ממש. בנסיבות אלה, ומבלי להתעלם מהקשיים שהוצגו בבקשת הערר, נראה כי מוטב לסנגור ולעוררת שיעשו מאמץ לאתר חלופה אחרת וראויה ככל שניתן" (שם, בפסקה 2).

6. בין לבין, ביום 19.3.2018 הורה השופט מ' מזוז על הארכת מעצרה של המשיבה בתשעים ימים (בש"פ 1696/18 הנזכר לעיל).

הבקשה שבפני

7. כעת מתבקשת הארכת מעצרה של המשיבה בתשעים ימים נוספים. לטענת המדינה, ההארכה המבוקשת מוצדקת בהתחשב בכך שהמשפט מוסיף להתקדם ובשים לב להמלצת שירות המבחן. המדינה מדגישה בהקשר זה, כי מסוכנותה של המשיבה נלמדת מהמעשים המיוחסים לה בכתב האישום ומנסיבות ביצועם. כמו כן, היא עומדת על כך שאין בחלופה המוצעת כדי לאיין את המסוכנות האמורה או את החשש מפני שיבוש ההליכים.

8. המשיבה מתנגדת להארכת מעצרה. בדיון שהתקיים בפני טען בא-כוחה כי החשש לשלומה האישי אינו טעם מספיק להארכת המעצר. הוא הוסיף וטען כי המשיבה נפגעת מכך שמשפטה מתנהל יחד עם הנאשם העיקרי שלו מיוחסת עבירת רצח, וכי בהתחשב בחומרה המופחתת של העבירות המיוחסות לה (בהשוואה אליו) הגיעה העת לשחררה לחלופת מעצר, גם כזו שאינה אופטימלית, אך היא החלופה האפשרית היחידה שניתן להציע – בבית הוריה. עוד נטען כי המשיבה טוענת במשפטה כי הנאשם העיקרי הוא בן זוגה, ולכן עומדת לה ההגנה הקבועה בסעיף 260(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, אלא שההכרעה בסוגיה זו נדחתה להמשך ההליך, עובדה שמעצימה את הפגיעה בה.

9. להשלמת התמונה אציין כי במהלך הדיון התעוררה השאלה של חיסיון פרטיה של המשיבה בהליך. בסופו של דבר, בשל נסיבותיה האישיות של המשיבה כפי שעלו מהתסקירים ומטענות הצדדים, מצאתי להורות כי החלטה זו תתפרסם ללא שמה ופרטיה המזהים של המשיבה.

דיון והכרעה

10. לאחר ששקלתי את הדברים אני סבורה כי בשלב זה יש עדיין הצדקה להארכת מעצרה של המשיבה. הגם שהמעשים המיוחסים למשיבה אינם מצויים "בליבת" כתב האישום, מידת החומרה שלהם גבוהה. כמו כן, כפי שתואר, משפטם של המשיבה ושל הנאשם העיקרי מתקדם בעת הזו בקצב סביר. על אלה יש להוסיף את עמדתו הנחרצת של שירות המבחן כפי שהובעה בתסקיר האחרון מחודש פברואר 2018, באשר לחוסר התאמתה של חלופת המעצר.

11. יחד עם זאת, אני סבורה כי בהתחשב במכלול הנסיבות, ובכלל זה נסיבותיה האישיות הרגישות של המשיבה ומשך הזמן שבו היא כבר שוהה במעצר, יתכן כי מתקרב המועד שבו "נקודת האיזון" בין האינטרס הציבורי במעצר לבין זכותה של המשיבה לחירות תשתנה (ראו: בש"פ 8260/14 מדינת ישראל נ' רפאלוב, פסקה 14 (14.12.2014)). בהקשר זה ראיתי להדגיש כי מעיון בשני התסקירים של שירות המבחן עולה כי הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצד המשיבה הוא נמוך, וכי אין מדובר באשה בעלת דפוסי חשיבה עבריינים, פוגעניים או אלימים, אלא במי שפעלה לכאורה מתוך תלות בנאשם העיקרי והיענות לו בעת מצוקה. אכן, שירות המבחן הדגיש את הסיכון המסוים הנשקף למשיבה עצמה באם תשוחרר לחלופת המעצר המוצעת, אולם אין צריך להזכיר כי מצוות המחוקק היא לבחון את האפשרות לאיין באמצעות חלופת מעצר את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם (ראו והשוו: בש"פ 5886/10 מדינת ישראל נ' אלטורי, פסקה י"ג (16.8.2010)). אין בכך כדי לומר, כמובן, שלא היה מקום לציין את הדברים בתסקיר, אלא אך להדגיש את משקלם במערך השיקולים הכולל. לבסוף, אוסיף כי לא נעלם מעיני כי אמה של המשיבה נכחה בדיון, חרף הדברים שנאמרו בעבר לגבי מערכת היחסים המשפחתית.

12. אם כן, בהתחשב באמור לעיל, אני סבורה כי בעת הזו יש להיענות לבקשת המדינה באופן חלקי, להורות על הארכת מעצרה של המשיבה בששים ימים וכן להזמין תסקיר נוסף של שירות המבחן בעניינה של המשיבה, לצורך בדיקה עדכנית של האפשרות לשחררה לחלופת מעצר. ככל הניתן, שירות המבחן יידרש הן לשאלה האם חלו שינויים

בקשר בין המשיבה לבין הוריה המאפשרים את שחרורה לחלופת מעצר בביתם, והן - חרף המגבלות שפורטו בתסקירים הקודמים - לשאלה האם קיימת חלופה נוספת שניתן לשקול וטרם נבחנה.

13. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרה של המשיבה בששים ימים החל מיום 12.6.2018 או עד למתן פסק דין בעניינה בת"פ 34689-06-17 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם. כמו כן, אני מורה על הכנת תסקיר מבחן עדכני בעניינה של המשיבה אשר יוגש לבית המשפט המחוזי עד ליום 27.6.2018, ושבד תיבחן האפשרות לשחררה לחלופת מעצר, בשים לב לדגשים האמורים בסעיפים 12-11 לעיל.

ניתנה היום, כ"ג בסיון התשע"ח (6.6.2018).

ש ו פ ט ת
